

Rosa Cullell. La virtut de saber canviar de feina

MAX JIMÉNEZ / NÚRIA MARTORELL

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 26.04.08

"Els canvis no em fan por. Crec que són bons i creatius". Rosa Cullell (Barcelona, 1958) va aterrar a Edicions 62 a finals del 2002 fent de la necessitat virtut i de la virtut principi. Poques persones poden acreditar una carrera professional tan versàtil i atípica. Periodista, financera, editora, opinadora, gestora cultural i ara audiovisual ha fet del canvi professional una forma d'enriquiment personal.

Llicenciada en Ciències de la Informació per la UAB i en Alta Direcció per l'IESE, Cullell ha treballat a Mundo Diario, la BBC a Londres, TVE-Catalunya i El País. I actualment forma part del Consell Editorial d'EL PERIÓDICO, del qual és columnista habitual. També va col·laborar amb el Ministeri d'Immigració d'Austràlia. El 1988 es va incorporar a La Caixa de la mà de qui llavors era director general, Josep Vilarasau. L'ascens a la presidència de la primera entitat financera catalana de Vilarasau va ajudar a pujar Cullell --que es va incorporar a l'entitat com a responsable de comunicació i posteriorment en va ser subdirectora general-- fins a una de les dues direccions generals adjuntes. Vilarasau es va envoltar d'un equip directiu de primera línia: Isidre Fainé i Antoni Brufau, com a directors generals; i Rosa Cullell i Antoni Masanell, com a directors adjunts.

Així, Cullell es convertia en la segona dona més poderosa de les finances espanyoles després d'Ana Patricia Botín. The Wall Street Journal la va incloure en la llista de les 25 executives europees més influents. Encara

que no ho hagi fet mai, pot presumir de ser una de les poques dones que han arribat a la cúpula d'una entitat financera de primer nivell.

Assumir responsabilitats

La seva capacitat per assumir responsabilitats i la lleialtat a Vilarasau es van veure recompensades en la seva trajectòria dins de l'entitat financera. Però també en va pagar un preu. El pla ordit pel Govern del PP a Madrid i el de CiU a Barcelona va apartar Vilarasau de la presidència de La Caixa el 2003. Cullell es va avançar al previsible ostracisme dins de l'entitat amb un nou president i es va incorporar a Edicions 62, que encara seguia en l'òrbita accionarial de La Caixa. Va simultaniejar aquesta nova feina amb càrrecs als consells d'administració de Telecomunicaciones de Sao Paulo (Telesp), Port Aventura i Panrico, que llavors també estava participada per La Caixa.

Va arribar al Grup 62 amb el propòsit de convertir el que per molts era una jubilació anticipada en una nova oportunitat professional. I el va deixar en un bon estat de salut econòmica quan el va abandonar per convertir-se en la directora general del Gran Teatre del Liceu, càrrec que, durant la campanya del referèndum de l'Estatut, el 2006, va compaginar amb la tasca de portaveu d'una dinàmica plataforma sociovergent que va bregar a favor de la nova Carta catalana.

En la presentació de la nova temporada del Liceu, al gener, Cullell va admetre que el coliseu havia tocat sostre i que s'havien de buscar nous espais, com una segona sala compartida amb altres entitats. L'executiva va explicar que havia aconseguit deixar els comptes més que sanejats. Quan va rellevar en el càrrec l'exdirigent de CDC Josep Caminal el 2005, es va trobar amb un deute de 10,5 milions.